

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 878/2025
09.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ и угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 12/24 од 29.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 12/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К 566/23 од 26.03.2024. године окривљени АА је на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава ОЈТ у Лозници и Основног суда у Лозници, на основу одредбе члана 265. ЗКП и о њима ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године, делимичним усвајањем жалбе ОЈТ у Лозници, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници К 566/23 од 26.03.2024. године, тако што је Виши суд у Шапцу, на основу одредбе члан 424. ЗКП окривљеног АА огласио кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунао време

provedeno u pritvoru od 19.10.2022. godine do 27.12.2022. godine i okrivljenog obavezaо da naknadi troшкове кривичног поступка на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП, док ће њихова висина бити утврђена посебним решењима судова пред којима су настали, док је жалба ОЈТ Лозница одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 12/24 од 29.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 12/24 од 29.01.2025. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и ослободи окривљеног од оптужбе за наведено кривично дело или укине побијане пресуде и предмет врати Вишем суду у Шапцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да у предузетим радњама окривљеног нису остварени елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ, јер радње кривичног дела нису извршене на јавном месту већ у кући оштећене ББ, због чега је изостала последица у виду угрожавања спокојства грађана и тежег ремећења јавног реда и мира. Поред тога, бранилац истиче да је оштећена та која је физички насрнула на окривљеног због чега је окривљени био принуђен да се брани, те да нема ни умишљаја, као облика виности, на страни окривљеног.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић истицао је и у жалби изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 124/24 од 01.10.2024. године, а Апелациони суд у Новом Саду, као суд трећег степена је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж3 12/24 од 29.01.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ (страна 4, последњи став и страна 5 први и други став пресуде трећег степена), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић